ПРОЛЕТАРЫІ ЎСІХ КРАІН, ЕДНАЙЦЕСЯ!

ПРАЧЫТАЎ, ПЕРАДАЙ ДРУГОМУ.

ВІЦЕБСКІ РАБОЧЫ

ОРГАН ВІЦЕБСКАГА АБЛАСНОГА І ГАРАДСКОГА КАМІТЭТАЎ КП(б)Б, АБЛАСНОГА І ГАРАДСКОГА СОВЕТАЎ ДЭПУТАТАЎ ПРАЦОЎНЫХ

№ 7 (7084) | Серада, 26 студзеня | 1944 г.

Няхай жыве ленінізм, наш верны, выпрабаваны ў баях сцяг, пад якім мы перамагалі і будзем перамагаць!

Няхай жыве вялікі Сталін, які вядзе нас да канчатковай перамогі!

ЗАГАД

Вярхоўнага Галоўнакамандуючага

Генералу арміі ГОВАРАВУ

Войскі Ленінградскага фронта, прадаўжаючы паспяховае наступленне, сёння, 24 студзеня, у выніку ўмелага абходнага манёўра і імклівай атакі з фронта, авалодалі горадам Пушкін (Царскае сяло) і горадам Паўлаўск (Слуцк)—буйнымі чыгуначнымі вузламі і магутнымі апорнымі пунктамі абароны немцаў.

У баях за авалоданне гарадамі Пушкін і Паўлаўск вызначыліся войскі генерал-палкоўніка Масленікава, генерал-маёра Хазава, генерал-маёра Бунькова, генерал-маёра Ястрабава, палкоўніка Введзенскага, артылерысты генерал-маёра артылерыі Міхалкіна, палкоўніка Маслоўскага і танкісты падпалкоўніка Грдзелішвілі.

У азнаменаванне атрыманай перамогі найбольш вызначыўшыеся ў баях злучэнні і часці прадставіць да прысваення найменаванняў „Пушкінскіх“ і „Паўлаўскіх“ і да ўзнагароды ордэнамі.

Сёння, 24 студзеня, у 21 гадзіну сталіца нашай Радзімы Масква ад імені Радзімы салютуе нашым доблесным войскам, авалодаўшым гарадамі Пушкін і Паўлаўск,—дванаццацю артылерыйскімі залпамі са ста дваццаці чатырох гармат.

За выдатныя баявыя дзеянні аб'яўляю падзяку ўсім кіруемым Вамі войскам, удзельнічаўшым у баях за вызваленне гарадоў Пушкін і Паўлаўск.

Вечная слава героям, паўшым у барацьбе за свабоду і незалежнасць нашай Радзімы!

Смерць нямецкім захватчыкам!

Вярхоўны Галоўнакамандуючы
Маршал Совецкага Саюза

І. СТАЛІН.

24 студзеня 1944 года.

Па-баявому рыхтавацца да веснавой сяўбы

Нямецкія каты разбурылі і нанеслі незлічоную шкоду сельскай гаспадарцы нашай вобласці. Патрабуецца велізарнейшае напружанне ўсіх сіл, каб аднавіць усё разбуранае.

Веснавая сяўба — гэта адказны этап у сельскагаспадарчым годзе. Вось чаму падрыхтоўка да яе павінна весціся па-баявому, поўным ходам ва ўсіх вызваленых калгасах, соўгасах і машынатрактарных станцыях.

Вядома, што насенне з'яўляецца асновай павышэння ўраджайнасці. Таму ў вызваленых калгасах неабходна хутка закончыць стварэнне насенна-страхавых фондаў. Ужо ёсць нямала прыкладаў гаспадарскіх клопатаў аб насенні. Па даных Абалза, пяршынства ў вобласці па засыпцы насення займаюць Лёзненскі і Сіроцінскі раёны, дзе засыпана, у Лёзненскім—зерневых 1735 цэнтнераў і бульбы 3613 цэнтнераў, у Сіроцінскім—зерневых 378 цэнтнераў і бульбы—1200 цэнтнераў.

Выключна вялікія задачы ўскладаюцца на аднаўляемыя МТС у правядзенні веснавой сяўбы. Гэта абавязвае кіраўнікоў раёнаў і МТС у многа раз узмацніць увагу да аднаўлення машына-трактарных станцый і рамонту трактараў. Правільная арганізацыя працы—важнейшая ўмова паспяховага правядзення рамонтнай кампаніі.

Трэба яшчэ шырэй раздуць полымя соцыялістычнага спаборніцтва ў аднаўляемых МТС і МТМ, мабілізаваць усіх рамонтнікаў на поўнае выкананне плана рамонту трактараў у кароткі тэрмін і добраякасна, стварыць ім неабходныя ўмовы для работы. Неаслабнай павінна быць увага да падрыхтоўкі трактарыстаў і другіх механізатарскіх кадраў.

Задача кіраўнікоў раёнаў і МТС, зямельных органаў, калгасаў і ўсіх калгаснікаў весці ўсе падрыхтоўчыя работы да веснавой сяўбы рытмічна і паспяхова. Будзем працаваць так, каб сустрэць веснавую сяўбу ва ўсеўзбраенні.

Урачыста-траурнае пасяджэнне, прысвечанае 20 гадавіне з дня смерці В. І. Леніна

21 студзеня ў Маскве, у Вялікім зале Крэмлёўскага палаца адбылося ўрачыста-траурнае пасяджэнне ЦК ВКП(б), Маскоўскага абласнога і Маскоўскага гарадского Камітэтаў ВКП (б), Прэзідыумаў Вярхоўнага Совета СССР і Вярхоўнага Совета РСФСР, Маскоўскага абласнога і гарадскога Советаў дэпутатаў працоўных, ЦК ВЛКСМ, МК і МГК ВЛКСМ, Прэзідыума ВЦСПС, разам з прадстаўнікамі партыйных, грамадскіх арганізацый і Чырвонай Арміі, прысвечанае 20 гадавіне з дня смерці В. І. Леніна.

У 6 гадзін 50 мінут за сталом прэзідыума паяўляюцца таварышы Сталін, Молатаў, Калінін, Кагановіч, Андрэеў, Мікаян, Берыя, Швернік, Маленкоў, Шчэрбакоў, Вазнесенскі. Удзельнікі ўрачыста-траурнага пасяджэння сустракаюць іх бурнай авацыяй.

— Няхай жыве таварыш Сталін!

У глыбокім і моцным душэўным парыве ўсе ўстаюць, вітаючы таварыша Сталіна і яго саратнікаў і ў іх асобе—партыю Леніна—Сталіна, баявога арганізатара і натхніцеля перамог над нямецка-фашысцкімі захватчыкамі. Грыміць магутнае „Ура“, у адно зліваюцца незмаўкаючыя апладысменты і воклічы ўрачыстых прывітанняў.

Тав. М. І. Калінін аб'яўляе ўрачыста-траурнае пасяджэнне адкрытым.

— Сёння споўнілася 20 год з дня смерці Владзіміра Ільіча Леніна,—гаворыць таварыш Калінін.—Прашу ўшанаваць яго памяць устаннем.

Усе ўстаюць. Урачыста і напоўнена глыбокай значымасці гэта мінута маўчання! Зрокі ўсіх звернуты да таварыша Сталіна. Да яго, вялікага прадаўжальніка справы Леніна, які высока нясе пабеданосны, асяняючы совецкі народ ленінскі сцяг, звернута сыноўняя любоў і ўдзячнасць народа.

М. І. Калінін прадастаўляе слова для даклада тав. А. С. Шчэрбакову. Удзельнікі пасяджэння цёпла сустракаюць яго доўга незмаўкаючымі апладысментамі.

Яркі, глыбоказмястоўны даклад таварыша Шчэрбакова выслухоўваецца з велізарнай і ўсхваляванай увагай.

Дакладчык падводзіць вынік 20 год барацьбы за ажыццяўленне ленінскіх ідэй, якую паслядоўна і напружана вяла большэвіцкая партыя пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна. Гэты вынік падводзіцца ў абстаноўцы нарастаючага пабеданоснага наступлення Чырвонай Арміі, знамянуючага сабой таржаство ленінска-сталінскіх ідэй.

З вялікай увагай выслухоўваецца заява таварыша Шчэрбакова аб крушэнні гітлераўскіх планаў, разлічаных на раскол дэмакратычнай кааліцыі, аб умацаванні давер'я і адзінства сярод краін антыгітлераўскай кааліцыі. Гэту заяву ўсе прысутныя ўспрымаюць з вялікім задаволеннем.

Заканчваючы даклад, таварыш Шчэрбакоў папярэджвае супроць настрояў самасупакаення і зазнайства і заклікае мабілізаваць усе сілы народа, усю магутнасць і майстэрства нашай арміі, каб дабіць фашысцкіх захватчыкаў. З новай сілай гучыць прыведзенае дакладчыкам указанне таварыша Сталіна аб тым, што перамога не даецца без барацьбы і напружання, што яна бярэцца з бою.

Бурныя апладысменты, воклічы прывітанняў зліваюцца ў адзіную магутную дэманстрацыю любві і адданасці нашага народа вялікаму Сталіну. Удзельнікі пасяджэння, стоячы спяваюць партыйны гімн „Інтэрнацыянал“.

Тав. М. І. Калінін аб'яўляе ўрачыста-траурнае пасяджэнне закрытым.

Ад Совецкага Інформбюро

З аператыўнай зводкі за 24 студзеня

Войскі Ленінградскага фронта, прадаўжаючы паспяховае наступленне, 24 студзеня авалодалі горадам Пушкін (Царскае сяло), горадам Паўлаўск (Слуцк), а таксама з баямі занялі больш 40 другіх населёных пунктаў і сярод іх Новае Ермоліна, Старае Ермоліна, Смалькова, Воханава, Сокалава, Раманаўка, Горкі, Пакроўскае, Гукалава, Папова. Нашы войскі перарэзалі чыгунку Гатчына—Нарва.

На працягу 24 студзеня на паўночны-захад ад Тосно нашы войскі з баямі прасоўваліся ўперад і занялі некалькі пунктаў, сярод іх буйны насялёны пункт Ульянаўка, пераўтвораны немцамі ў моцны вузел абароны, і чыгуначны вузел Сабліна на чыгуначнай магістралі Ленінград—Масква.

На захад і на паўднёвы-захад ад Ноўгарада нашы войскі вялі наступальныя бai, у ходзе якіх занялі насялёныя пункты Багданава, Сцехава, Сутокі, Ларэшнікава, Орлова, Сідаркова, Бальшое і Малае Падсонне, Сельцо, Вярхоўе, Спаспіскапец, Гарошкава, Забалоцце, Курыцко, Сергава і чыгуначныя станцыі Трасова, Барок.

На ўсход ад Вінніцы нашы войскі адбівалі атакі буйных сіл пяхоты і танкаў праціўніка і нанеслі яму вялікія страты ў жывой сіле і тэхніцы.

На другіх участках фронта, у радзе пунктаў ішлі бai мясцовага значэння.

На працягу 23 студзеня нашы войскі на ўсіх фронтах падбілі і знішчылі 46 нямецкіх танкаў. У баях і агнём зенітнай артылерыі збіта 45 самалётаў праціўніка.

Пад сцягам Леніна--Сталіна савецкі народ ідзе да перамогі

Даклад тав. А.С. Шчэрбакова 21 студзеня 1944 года на ўрачыста-траурным пасяджэнні, прысвечаным 20 гадавіне з дня смерці В. І. Леніна

Па Ленінскаму шляху

Таварышы! Вось ужо 20 год народы Савецкага Саюза працуюць і змагаюцца без Леніна, натхняемыя яго вялікімі, нямеркнучымі ідэямі. Кожны пражыты год дае ўсё новае і новае пацвярджэнне вернасці і жыццёвасці ідэй стваральніка нашай партыі і савецкай дзяржавы.

Дваццатую гадавіну з дня смерці Леніна наша краіна адзначае ў дні наступлення Чырвонай Арміі супроць нямецка-фашысцкіх войск. У гэтых слаўных баях наш народ, наша армія атрымліваюць перамогі пад сцягам Леніна—Сталіна.

Цяпер, калі наша дзяржава ў вайне супроць аб'яднаных узброеных сіл фашысцкіх дзяржаў вытрымала суровае выпрабаванне,—яшчэ больш яркім паўстае перад намі вобраз вялікага Леніна.

Гісторыя старой Расіі заключалася, між іншым, у тым, што яе білі за адсталасць ваенную, за адсталасць гаспадарчую, за адсталасць культурную, за адсталасць дзяржаўную.

Ленін і Сталін указалі шляхі і сродкі ліквідацыі векавой адсталасці нашай краіны і ўмацавання незалежнасці нашай дзяржавы. Вядома, што царская Расія ўсё больш адставала ў сваім развіцці ад перадавых у эканамічных адносінах краін свету і з-за гэтага ўсё больш упадала ў кабалу замежных дзяржаў. Краіна ішла шляхам, які немінуча прывёў-бы яе да страты дзяржаўнай самастойнасці. Ад такой ганьбы нашу краіну выратавала бальшэвіцкая партыя. Улічваючы вопыт першай сусветнай вайны, у ходзе якой адсталая царская Расія аказалася перад катастрофай, Ленін, незадоўга да Кастрычніцкай рэвалюцыі, гаварыў: „Вайна неўмаліма, яна ставіць пытанне з бязлітаснай рэзкасцю: або загінуць, або дагнаць перадавыя краіны і перагнаць іх таксама і эканамічна... Загінуць або на ўсіх парах накіравацца ўперад". (Ленін, т. 21, стар. 191).

У выніку Вялікай Кастрычніцкай Сацыялістычнай рэвалюцыі і паслядоўнага ажыццяўлення ленінска-сталінскай палітыкі, Савецкая краіна стала магутнай індустрыяльнай і калгаснай дзяржавай. Гісторыя не ведае прыкладаў такога бурнага эканамічнага і культурнага развіцця, які з'явіла свету наша краіна за годы савецкай улады.

Усе сілы савецкага народа накіраваны былі на стварэнне ў найкарацейшы тэрмін магутнай сучаснай прамысловасці. Марудзіць у гэтай справе было нельга. На велізарнай прасторы ад Балтыкі да Ціхага акіяна, ад Ледавітага акіяна да Чорнага мора разгарнулася гіганцкае будаўніцтва прадпрыемстваў, выраслі новыя гарады і прамысловыя цэнтры.

У краіне былі створаны такія галіны прамысловасці, маючыя важнейшае значэнне для абароны краіны, як станкабудаўніцтва, самалётабудаўніцтва, аўтамабільная, трактарная, хімічная прамысловасць. У многа раз узрасла вытворчасць электраэнергіі, нафтапрадуктаў і вугалю. Велізарнае развіццё атрымала чорная металургія. Створана была новая магутная вугальна-металургічная база на Ўсходзе.

Вядома, што Царская Расія ў мінулай сусветнай вайне з прычыны эканамічнай адсталасці аказалася перад пагрозай ваеннага разгрома. Прамысловасць не магла снабжаць армію не толькі такім новым узбраеннем, як самалёты і танкі, але і звычайнай для таго часу баявой тэхнікай. У рускай арміі амаль не было цяжкай артылерыі, не хапала лёгкай артылерыі, кулямётаў і нават вінтовак. У перыяды напружаных баёў армія заставалася без снарадаў і патронаў.

У сучаснай вайне наша армія не адчувае недастачы ва ўзбраенні і боепрыпасах, баявая тэхніка Чырвонай Арміі ўсё больш удасканальваецца. Гэта з'яўляецца вынікам ажыццяўлення вялікіх прадначартанняў Леніна і Сталіна аб ліквідацыі векавой тэхнічнай адсталасці Расіі.

Пры гэтым нельга забываць, што ў вайну 1914 — 1917 г. г. на руска-германскім фронце стаяла не больш 127 дывізій немцаў і іх саюзнікаў. Цяпер, у другую сусветную вайну, Германія і яе васалы выставілі супроць СССР не менш 260 дывізій. Значыць на савецка-германскім фронце немцы і іх васалы маюць зараз армію ў два разы больш, чым гэта было ў першай сусветнай вайне.

Без магутнай індустрыі, створанай у сталінскія пяцігодкі, немагчыма было-б вядзенне такой вайны, якой не бачыў раней свет—ні па маштабах сражэнняў, ні па характару варожых армій, ні па колькасці самай навейшай тэхнікі, якая ўдзельнічае ў вайне. Тым больш немагчымы былі-б перамогі ў такой вайне.

Магутная прамысловасць Савецкага Саюза з'яўляецца матэрыяльна-тэхнічнай базай баявых поспехаў Чырвонай Арміі.

Мабілізаваўшы ўсе сілы народа на стварэнне сучаснай прамысловасці, партыя, разам з тым, прыступіла, як толькі для гэтага наспелі ўмовы, да карэннага пераўтварэння сельскай гаспадаркі. У выніку ажыццяўлення палітыкі калектывізацыі былі створаны новыя, рашаючыя ўмовы, неабходныя для пабудовы сацыялістычнага грамадства. Пераўтворана была самая адсталая галіна народнай гаспадаркі. Замест распыленых сялянскіх гаспадарак з іх дапатопнай тэхнікай і кансерватыўным укладам жыцця краіна стала мець буйную сацыялістычную сельскую гаспадарку, аснашчоную перадавой тэхнікай. Тым самым, сацыялізм перамог і ў вёсцы.

Ажыццявіліся вялікія прадначартанні Леніна і Сталіна аб сацыялістычнай перабудове сельскай гаспадаркі. Для кожнага відавочна, што весці вайну такога маштаба, як сучасная вайна, маючы ў тылу адсталую, раздробленую, індывідуальную сялянскую гаспадарку — было-б проста немагчыма.

Калгасы, якія забяспечваюць зараз у цяжкіх ваенных умовах снабжэнне арміі і краіны прадавольствам, а прамысловасць — сыравінай, з'яўляюцца моцнай апорай фронта і баявых поспехаў Чырвонай Арміі.

Пад кіраўніцтвам бальшэвіцкай партыі ў нашай краіне не толькі была створана новая, сацыялістычная эканоміка, але і вырашчаны кадры, здольныя рухаць уперад тэхніку, пускаць яе ў ход.

Падрыхтоўка кадраў разгарнулася такімі-ж быстрымі тэмпамі, як і гаспадарчае будаўніцтва. Прайшло ўсяго некалькі год і ў нашай краіне паявіліся шматлікія кадры інжынераў, тэхнікаў, кваліфікаваных рабочых у прамысловасці і на транспарце, трактарыстаў, камбайнераў, аграномаў у сельскай гаспадарцы. Наяўнасць гэтых тэхнічна граматных кадраў дазволіла ў сваю чаргу стварыць шматлікія ваенныя кадры—артылерыстаў, танкістаў, лётчыкаў, сувязістаў і сапёраў. Такія кадры ў вялікай колькасці могуць паявіцца толькі ў краіне тэхнічна і эканамічна перадавой.

Такім чынам, ажыццявіліся ўказанні Леніна і Сталіна аб падрыхтоўкі з рабочых і сялян інтэлігенцыі, адданай інтарэсам Радзімы. Без інтэлігенцыі, без тэхнічна граматных кадраў весці сучасную вайну было-б немагчыма. Наяўнасць такіх кадраў дала магчымасць нашай партыі ва ўмовах вайны вырашыць найцяжэйшую задачу — быстра перавесці прамысловасць на вытворчасць узбраення і ў кароткі тэрмін разгарнуць многамільённую армію.

Пачынаючы сваю злачынную вайну супроць СССР, гітлераўцы думалі знайсці шчыліны і трэшчыны ў савецкім грамадстве, разлічвалі нарушыць яго адзінства. Яны разлічвалі ўбіць клін паміж рабочымі і калгаснікамі, пасварыць іх між сабой. Аднак для каго цяпер не відавочна, што гэта стаўка гітлераўцаў аказалася бітай. Саюз рабочых і сялян загартаваўся на палях сражэнняў, узмацнеў у самаадданай рабоце ў тылу і зараз з'яўляецца моцным, як ніколі.

Ленінска-сталінская палітыка партыі згуртавала ў адно ўсіх працоўных, стварыла і ўмацавала саюз рабочага класа, сялянства і інтэлігенцыі, ліквідавала былую нацыянальную рознь паміж народамі. Наша свабодная айчына стала надзейным аплотам дружбы народаў. Зараз усе народы нашай краіны, на чале з вялікім рускім народам, са зброяй у руках, самаадддана ўдзельнічаюць у вайне за свабоду і незалежнасць сваёй радзімы. У гэтым сказалася сіла і жыццёвасць ленінска - сталінскай нацыянальнай палітыкі, якая забяспечыла брацкае супрацоўніцтва ўсіх народаў Савецкага Саюза.

Такім чынам, ажыццёўлены вялікія прадначартанні Леніна і Сталіна аб умацаванні дружбы паміж народамі Савецкай дзяржавы, аб умацаванні саюза рабочых, сялян і інтэлігенцыі.

Больш двух з палавінай год прайшло з часу разбойніцкага нападзення фашысцкіх орд на нашу краіну. Савецкая дзяржава, створаная Леніным і ператвораная пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна ў несакрушальную крэпасць, не толькі ўстаяла супроць націска фашысцкіх полчышч, але і адбіла гэты націск ударамі такой сілы, пад цяжарам якіх рушыцца гітлераўская кааліцыя, трашчыць будынак фашысцкага „новага парадку ў Еўропе". Калі ў сучаснай вайне, рашаючай лёс пакаленняў, савецкі народ атрымлівае вялікія перамогі, то гэтым мы абавязаны таму, што наша партыя пад вадзіцельствам таварыша Сталіна ішла па ленінскаму шляху і няўхільна ажыццяўляла ленінскія заветы.

(Бурныя, працяглыя апладысменты).

Вялікія перамогі Чырвонай Арміі

Прайшоўшы пасля 19 гадавіны з дня смерці Уладзіміра Ільіча Леніна год з'явіўся пераломным у ходзе Айчыннай вайны. Гэты год прайшоў пад знакам ваенных поспехаў Чырвонай Арміі і буйных паражэнняў армій нямецкіх захватчыкаў. Гэты год з новай сілай пацвердзіў вялікую праўду, заключаную ў словах Леніна: „Ніколі не пераможуць таго народа, у якім рабочыя і сяляне ў большасці сваёй пазналі, адчулі і ўбачылі, што яны адстойваюць сваю, Савецкую ўладу--ўладу працоўных, што адстойваюць тую справу, перамога якой ім і іх дзецям забяспечыць магчымасць карыстацца ўсімі дабротамі культуры, усімі творамі чалавечай працы". (Ленін, творы, т. 24, стар. 258-259).

Нямецка-фашысцкія захватчыкі на ўсім працягу вайны прадпрымалі адчайныя намаганні, кідалі ў бой усе свае сілы, каб разбіць Чырвоную Армію і заняволіць нашу Радзіму. Аднак адзін за другім рушыліся авантурыстычныя планы гітлераўцаў, разлічаныя на заваяванне Савецкага Саюза.

У першыя месяцы вайны не толькі гітлераўцы, але, не будзе пераўвялічэннем сказаць, што большасць палітычных і дзяржаўных дзеячоў у саюзных краінах расцэньвалі часовыя няўдачы Чырвонай Арміі як праяўленне ваеннай і эканамічнай слабасці Савецкай дзяржавы. Яны лічылі, што на савецка-германскім фронце гітлераўскія орды атрымаюць такую-ж лёгкую і маланкавую перамогу, як і на захадзе—у Польшчы, Бельгіі, Францыі і г. д.

У пацвярджэнне сваіх слоў я спашлюся толькі на два сведчанні, хоць іх можна прывесці колькі пажадана.

Амерыканскі журналіст Кэссідзі ў сваёй кнізе „Маскоўскія запісы" паведамляе, што эксперты па рускіх справах з лагера саюзнікаў у пачатку вайны прадсказвалі хуткую пагібель Савецкага Саюза: „Агульная думка ўсіх экспертаў,—піша Кэссідзі,—была такой, што вайна ў Расіі працягнецца ад трох тыдняў да трох месяцаў. Яны былі-б вельмі здзіўлены, калі-б ім тады сказалі, што наступіць трэці год вайны і Чырвоная Армія будзе наносіць цяжкія ўдары ўзброеным сілам Германіі".

Падобнае-ж сведчанне маецца і ў кнізе вядомага амерыканскага дзяржаўнага дзеяча--Стэтыніуса: „Я ўспамінаю,—піша ён,—многа дыскусій, у часе якіх гаварылася аб тым, што вайна ў Расіі закончыцца да 1 жніўня (гутарка, зразумела, ідзе аб 1 жніўні 1941 г. А. Шч.). Прыхільнікі гэтага пункта гледжання лічылі, што ўсё ўзбраенне, якое мы адправім у Расію, магчыма, трапіць у рукі Гітлера. Адзінства савецкага народа і сіла Чырвонай Арміі недаацэньваліся ў тыя дні не толькі ў Берліне, але таксама і ў Вашынгтоне і Лондане".

(Працяг на 3 стар.)

Пад сцягам Леніна--Сталіна савецкі народ ідзе да перамогі

Даклад тав. А. С. Шчэрбакова 21 студзеня 1944 года на ўрачыста-траурным пасяджэнні, прысвечаным 20 гадавіне з дня смерці В. І. Леніна

(Працяг)

Што датычыць савецкага народа, то ён у самыя цяжкія дні барацьбы ні на мінуту не траціў упэўненасці ў перамозе, бо ён ведаў, што пераўтвораная пад кіраўніцтвам Леніна і Сталіна наша соцыялістычная краіна моцна і магутна, што нямецка-фашысцкім захватчыкам і іх саюзнікам не расхістаць моц Савецкай дзяржавы.

Кіруючыся неабвержным правілам—заўсёды гаварыць народу праўду і толькі праўду, наша партыя, таварыш Сталін ужо ў самым пачатку вайны, ва ўвесь голас сказалі працоўным аб той велізарнай небяспецы, якая навісла над Радзімай з боку фашысцкіх разбойнікаў. І разам з тым, ужо тады, у першыя дні вайны геній нашага правадыра, таварыша Сталіна асвятліў перспектывы вайны і мабілізаваў армію і народ на пераадоленне смяротнай небяспекі, навісшай над краінай. Таварыш Сталін гаварыў тады, што поспехі немцаў на савецка-германскім фронце маюць часовы характар, што гітлераўская армія будзе адкінута і разбіта, як былі разбіты арміі Напалеона і Вільгельма. Цяпер ужо ўсім відавочна, як збываюцца словы таварыша Сталіна.

Прайшоўшы год у ваенных адносінах быў годам буйнейшых перамог Чырвонай Арміі. У ходзе Айчыннай вайны адбыўся карэнны пералом. Сталінградская бітва азнаменавала пачатак гэтага карэннага пералома. Гітлераўцы яшчэ пацяшалі сябе надзеяй выйсці з цяжкага крызіса і гэта надзея звязвалася імі з летнім наступленнем. Аднак летам мінулага года немцы не змаглі ўжо дасягнуць нават часовых поспехаў. Пачаўшы сваё запаздалае летняе наступленне, гітлераўцы абвясцілі, што гэта будзе рашаючы паход, які прынясе Германіі поўную перамогу. Аднак летняе наступленне немцаў было ліквідавана Чырвонай Арміяй. Пад Курскам Чырвоная Армія зрабіла нямецка-фашысцкім войскам новае пабоішча. Кінутыя ў наступленне на Курск нямецкія войскі былі разгромлены і гітлераўцы ўжо не змаглі стрымаць напор нашых войск, якія паспяхова разгарнулі сваё летняе наступленне. „Калі бітва пад Сталінградам,—гаварыў таварыш Сталін,—прадвяшчала закат нямецка-фашысцкай арміі, то бітва пад Курскам паставіла яе перад катастрофай“.

На працягу ўсяго лета і восені мінулага года нашы войскі няспынна гналі немцаў на захад, узламвалі доўгачасовыя абараніцельныя збудаванні праціўніка, фарсіравалі буйнейшыя водныя перашкоды, ламалі жорсткае супраціўленне ворага і крок за крокам ачышчалі савецкую зямлю ад заклятых ворагаў нашай Радзімы.

Германскае камандаванне старалася ў што-б то ні стала ўтрымаць лінію Днепра. У канцы верасня гітлераўскае камандаванне звярнулася да сваёй арміі з загадам не аддаваць больш ні адной пядзі зямлі. Гітлер запэўняў немцаў, што Днепр будзе рубяжом, аддзяляючым дзве арміі адна ад другой, што зімнія пазіцыі на Дняпры добра ўмацаваны і іх можна лічыць непрыступнымі.

Берлінскае радыё распісвала шырыню і глыбіню Днепра, вышыню яго заходняга берага, выгаднасць і непрыступнасць камандных пазіцый немцаў на вышынях днепроўскіх берагоў. На днепроўскіх пазіцыях гітлераўцы намерваліся моцна трымацца. Але, як гавораць, трымалася кабыла за аглоблі, ды ўпала. (Смех і ажыўленне ў зале).

Ужо ў пачатку кастрычніка савецкія войскі фарсіравалі Днепр і стварылі некалькі плацдармаў на яго правым беразе. А праз месяц, савецкі сцяг узвіўся над вызваленай сталіцай Украіны. Пасля выгнання немцаў з Кіева канчаткова рухнулі германскія планы ўтрымацца на лініі Днепра. Больш таго,—з узяццем нашымі войскамі Кіева пачалася бітва за правабярэжную Украіну.

Урокі мінулага пераломнага года вайны неабвержна гавораць аб тым, што, не гледзячы на ўсе „татальныя“ мабілізацыі, нямецкая армія ўсё больш слабее, а сілы Чырвонай Арміі ўзрастаюць. Гэта відаць з таго, што ўжо больш года нашы войскі трымаюць ініцыятыву ваенных дзеянняў у сваіх руках. Гэта відаць таксама з таго, што ўсе спробы немцаў вырваць ініцыятыву з рук Чырвонай Арміі канчаюцца праваламі. Контратакі немцаў нават на вузкіх участках фронта не даюць для іх жаданых вынікаў і паспяхова адбіваюцца нашымі войскамі. Не выпадкова Чырвоная Армія за мінулы год адкінула нямецкія войскі на захад месцамі да 1500 кілометраў. Не па сваёй добрай волі немцы пакінулі важнейшыя сельскагаспадарчыя раёны Кубані, Дона, левабярэжнай Украіны, буйнейшыя прамысловыя цэнтры—Данбас, Запарожжа, Днепрапетроўск, Кіраваград і іншыя. Іх выбіла адтуль наша Чырвоная Армія. Цяпер Чырвоная Армія атрымлівае слаўныя перамогі пад Ленінградам.

Да канца заблытаўшыеся ва ўласнай хлусні гітлераўскія дурачкі даюць, трэба прама сказаць, недарэчныя тлумачэнні прычын адступлення нямецкай арміі. Пасля разгрому нямецкіх войск пад Сталінградам гітлераўцы гаварылі: „Страта Сталінграда не мае важнага значэння. Вось калі-б савецкія войскі захапілі раёны Дона або Кубані,—тады іншая справа“. Пасля выгнання нямецкіх войск з раёнаў Дона і Кубані немцы яшчэ пятушыліся і прыгаварвалі: „Страта Дона і Кубані нічога не значыць. Вось калі-б савецкія войскі захапілі Данбас,—тады другая справа“. Пасля разгрома нямецкіх войск у Данбасе гітлераўцы мармыталі: „У Данбасе былі нявыгадныя пазіцыі. Вось калі-б савецкія войскі перайшлі за Днепр,—тады іншая справа“.

Пад ударамі Чырвонай Арміі немцы „скарачалі“ лінію фронта ў зіму 1941 года, прадаўжалі ўкарачваць фронт зімой 1942 года, летам 1943 года і гэтайжа справай займаюцца зараз—зімой 1944 года. Але, як гаворыць народная пагаворка,—„укароціш—не вернеш“. Няхай сабе „скарачаюць“ і „ўкарачваюць“. Наша армія і наш народ упэўнены, што гітлераўцы даскарачаюцца да таго, што самая кароткая лінія фронта для нямецкай арміі будзе праходзіць па рацэ Шпрэе, на якой стаіць Берлін. (Шумныя апладысменты).

Перавага савецкай стратэгіі і тактыкі, воінскага ўмення і маральнага духу нашых войск неабвержна даказана ўсім ходам вайны. У ажыццяўленні буйнейшых аперацый на савецка-германскім фронце, распрацаваных Вярхоўным Галоўнакамандаваннем Чырвонай Арміі, нашы генералы і афіцэры паказалі выдатныя ўзоры аператыўнага майстэрства, а салдаты Чырвонай Арміі—геройства і баявую вывучку.

Савецкая краіна ганарыцца слаўнымі сталінскімі генераламі, военачальнікамі савецкіх армій.

Савецкая краіна ганарыцца баявымі афіцэрамі Чырвонай Арміі, прайшоўшымі выдатную сталінскую школу ваеннага майстэрства.

Савецкая краіна ганарыцца салдатамі сваёй арміі, умножыўшымі векавую славу рускіх воінаў.

Зараз уся справа ў тым, каб не супакойвацца на дасягнутым. Трэба заўсёды помніць аб тым, што вораг таксама не стаіць на месцы, што нямецкае камандаванне, імкнучыся адтэрмінаваць канчатковую гібель фашысцкай арміі, стараецца вынайсці новыя прыёмы і спосабы барацьбы. Вось чаму непахісным законам для савецкіх военачальнікаў з'яўляецца бясспрэчнае выкананне загадаў Вярхоўнага Галоўнакамандуючага таварыша Сталіна аб пастаянным удасканальванні ваеннага майстэрства, выкананне яго патрабавання—дзень за днём падымацца на ступеньку вышэй у справе ўдасканалення ў ваенным майстэрстве.

І няма сумнення, што Чырвоная Армія і яе камандзіры будуць няўхільна выконваць сталінскія загады, няспынна, нястомна вучыцца, удасканальваць сваё баявое майстэрства, не супакайвацца на дасягнутым.

Перамогі Чырвонай Арміі—гэта перамогі савецкага ладу над крывавым рэжымам фашызма. У Чырвонай Арміі, у яе арганізацыі, у яе стратэгічнай дактрыне, гібкай тактыцы, выдатным узбраенні, высокім маральным духу адлюстроўваецца дасканаласць савецкай дзяржаўнай сістэмы, перавага Савецкага Саюза над гітлераўскай Германіяй.

Таварышы! Кіраўніцтва ваеннымі дзеяннямі Вярхоўным Галоўнакамандаваннем Чырвонай Арміі апракінула ўсе разлікі ворага і павярнула ход вайны ў нашу карысць. Гісторыя войнаў не ведае такіх прыкладаў, калі цячэнне вайны, у пачатку такое неспрыяльнае для адной стараны, было-б з такім майстэрствам пераломлена, а армія, накіроўваемая цвёрдай рукой ваеннага генія, атрымлівала-б такія перамогі. Вялікая Айчынная вайна савецкага народа супроць нямецкіх катаў, накіроўваемая і натхняемая таварышом Сталіным, увойдзе ў гісторыю войнаў як здзіўляючы ўзор кіраўніцтва войскамі, вышэйшага майстэрства вядзення вайны. (Бурныя апладысменты).

Нашы сілы растуць і ўмацоўваюцца

Таварыш Сталін вучыць нас, што ў вайне перамагаюць тыя дзяржавы і арміі, сілы якіх у ходзе вайны ўзрастаюць, а церпяць паражэнні тыя дзяржавы і арміі, сілы якіх у ходзе вайны іссякаюць, змяншаюцца. Ужо ў пачатку вайны з гітлераўскімі захватчыкамі таварыш Сталін прадбачыў, што нашы сілы ў ходзе гэтай вайны, не гледзячы на часовыя страты рада абласцей і гарадоў, будуць расці і перамога будзе на нашай старане. Гэта прадбачанне цалкам апраўдалася ўсім ходам вайны.

У пачатку вайны перад нашым народам і ў першую чаргу перад рабочым класам, інжынерна-тэхнічнымі работнікамі прамысловасці паўстала задача—разгарнуць выпуск узбраення і ліквідаваць перамогу немцаў у колькасці танкаў, самалётаў, мінамётаў, аўтаматаў. Гэта была найцяжэйшая задача. Пытанне стаяла так: ці зможа Савецкая дзяржава, у цяжкіх умовах ваеннага часу, забяспечыць рост сіл народнай гаспадаркі, быстрае развіццё ваеннай індустрыі. Такога рода задачу, да таго-ж у нязмерна меншых маштабах, не змаглі вырашыць ні царская Расія, ні вільгельмаўская Германія ў годы першай сусветнай вайны. Іх эканоміка ў ходзе вайны дэградыравала, развальвалася. Той-жа лёс гітлераўцы прадсказвалі і нашай савецкай эканоміцы. Аднак прадсказанні іх аказаліся бязглуздымі. Савецкая гаспадарка і ва ўмовах цяжкай вайны прадаўжала развівацца і нарошчваць сваю магутнасць.

Наш гераічны народ і ў першую чаргу нашы рабочыя прамысловасці і транспарта, разам з інжынерна-тэхнічнымі работнікамі, паспяхова рашылі гэту задачу.

Баявой задачай рабочага класа, інжынераў і тэхнікаў з'яўляецца цяпер далейшае павелічэнне выпуска ўзбраення, боепрыпасаў, снаражэння, выплаўкі метала, здабычы вугаля, вытворчасць электраэнергіі, а задачай работнікаў транспарта—хутка прасоўваць снаражэнне фронту.

Для забяспечання Чырвонай Арміі і насельніцтва краіны прадавольствам, а прамысловасці сыравінай трэба было пераадолець нябачаныя цяжкасці ў сельскай гаспадарцы, узнікшыя ў сувязі з часовай стратай сельскагаспадарчых раёнаў Украіны, Дона і Кубані, напоўніць хоць-бы часткова гэтыя страты за кошт развіцця сельскай гаспадаркі ўсходніх раёнаў.

Савецкае калгаснае сялянства здолела вырашыць гэту найцяжэйшую задачу ваеннага часу і забяспечыць снабжэнне Чырвонай Арміі і краіны прадавольствам і сыравінай.

Баявой задачай нашых калгаснікаў і калгасніц, работнікаў соўгасаў і МТС зараз з'яўляецца павелічэнне прадукцыі сельскай гаспадаркі для фронта і краіны.

На трэцім гаду вайны мы маем злажаную і быстра растучую ваенную гаспадарку. Такім чынам савецкая гаспадарка аказалася здольнай павялічыць свае сілы ў ходзе вайны і тым самым даказала сваю перавагу над нямецка-фашысцкай рабскапрыгонніцкай эканомікай.

(Працяг на 4 стар.)

Пад сцягам Леніна--Сталіна савецкі народ ідзе да перамогі

Заканчэнне даклада тав. А.С. Шчэрбакова 21 студзеня 1944 года на ўрачыста-траурным пасяджэнні, прысвечаным 20 гадавіне з дня смерці В.І. Леніна

Новай дадатковай крыніцай умацавання нашай гаспадаркі з'яўляецца творчая работа, якая разгарнулася ў вызваленых ад акупантаў раёнах.

Немцы разграбілі і разбурылі квітнеючыя прамысловыя і сельскагаспадарчыя раёны, якія часова былі пад пятой акупантаў. Жыццё прышло ў гэтыя раёны разам з Чырвонай Арміяй. Прайшло ўсяго некалькі месяцаў пасля вызвалення Данбаса, і данецкі вугаль ужо пайшоў на чыгункі, на фабрыкі і заводы. Шырокім фронтам вядуцца работы па аднаўленню шахт, металургічных і іншых заводаў. І гэта толькі пачатак аднаўленчых работ, у якіх удзельнічае ўся краіна.

Партыя і Ўрад ужо зараз, ва ўмовах вайны, праяўляюць пастаянныя клопаты аб тым, каб вызваленае ад нямецкай акупацыі насельніцтва мела ўсе неабходныя ўмовы для нармальнага чалавечага жыцця. Партыя і Ўрад праяўляюць асобыя клопаты аб сем'ях нашых франтавікоў.

У мінулых войнах сем'і салдат кідаліся на волю лёсу, разараліся і ўпадалі ў нішчату.

Воіны Чырвонай Арміі бачаць, што Савецкая дзяржава не пакідае іх сем'і ў бядзе. Яны ведаюць, што савецкая ўлада—гэта іх, свая, родная ўлада, што яна паможа іх жонкам і дзецям, бацькам і маці рам аднавіць гаспадарку, разбураную нямецкімі катамі. У гэтым адна з крыніц высокага маральна-баявога духу нашых войск.

Нямецкія каты прабавалі зламаць волю і стойкасць нашага народа дзікім разгулам крывавых злачынстваў, тэрорам, шыбеніцамі і „душагубкамі“. З кожным днём наступлення Чырвонай Арміі ўсё больш раскрываецца карціна страшэнных злачынстваў фашысцкіх разбойнікаў. З халодным разлікам людаедаў нямецкія разбойнікі катавалі і вешалі, рэзалі і палілі, атручвалі ў „душагубках“ сотні тысяч савецкіх людзей. Знішчыць цвет нацыі, найбольш актыўную, жыццяздольную частку савецкага насельніцтва, а астатніх запалохаць іператварыць у бясслаўесных рабоў—такая крывавая палітыка гітлераўцаў. Аднак і гэты разлік гітлераўскіх разбойнікаў сарван савецкімі патрыётамі. Чырвоная Армія вызваліла з фашысцкай няволі мільёны савецкіх людзей. Зверствы немцаў не зламалі волі савецкага народа, а яшчэ больш распалілі гнеў і ненавісць да нямецкіх захватчыкаў. Помста і смерць нямецкім злодзеям!—вось наш адказ гітлераўскім людаедам. (Працяглыя апладысменты).

У ходзе вайны вырас аўтарытэт Савецкага Саюза ў вачах усіх народаў, якія змагаюцца супроць гітлераўскай Германіі, умацаваліся, акрэплі яго знешнепалітычныя сувязі.

Рухнулі гітлераўскія планы, разлічаныя на раскол дэмакратычных краін. Умацавалася даверыя і адзінства сярод краін антыгітлераўскай кааліцыі. Аб гэтым перш за ўсё, сведчаць рашэнні Маскоўскай і Тэгеранскай канферэнцый. У выніку Маскоўскай і Тэгеранскай канферэнцый выпрацаван план, разлічаны на поўны і канчатковы разгром гітлераўскай Германіі, дасягнута пагадненне аб тэрмінах, напрамках і маштабе ваенных аперацый, запланіраваных трыма саюзнымі дзяржавамі.

* * *

Таварышы! За прайшоўшы год савецкі народ многа і ўпорна папрацаваў, каб наблізіць канчатковую перамогу над гітлераўскай Германіяй. Цяпер ужо ясна, што справа ідзе да разгрома гітлераўскай Германіі. Нямецкая армія стаіць перад катастрофай. Але яна не развяліцца сама сабой. Была-б недаравальная памылка нам, бальшавікам, пачываць на лаўрах.

Нашу партыю выхавалі Ленін і Сталін, якія не цярпяць самасупакойнасці, вучаць партыю не захапляцца поспехамі. Заваяваныя перамогі—вучаць нас Ленін і Сталін—павінны служыць асновай, фундаментам для дасягнення новых перамог, новых поспехаў. Поспехі і дасягненні нярэдка кружаць галаву, параджаюць благадушша, пераацэнку сваіх сіл і недаацэнку сіл ворага, празмерную самаўпэўненасць і зазнайства. Гэтыя настроі заўсёды прадстаўлялі сур'ёзную небяспеку, тым больш небяспечны яны ва ўмовах вайны. Мы загубілі-б справу перамогі, калі ў нашых радах перамаглі-б настроі самасупакойнасці.

Нашаму народу, нашай партыі прыдзецца яшчэ многа і энергічна папрацаваць, каб перамога вастаржаствавала. Мы павінны мабілізаваць усе сілы народа, усю магутнасць і майстэрства нашай арміі, каб дабіць фашысцкіх захватчыкаў, бо перамога—гаварыў таварыш Сталін—не даецца без барацьбы і напружання —яна бярэцца з бою. Чырвоная Армія, савецкі тыл, увесь наш народ зробяць усё для таго, каб наблізіць гэты дзень канчатковай перамогі.

Кіруючай і арганізуючай сілай у нашай краіне, у нашым народзе з'яўляецца бальшавіцкая партыя і наш правадыр таварыш Сталін. (Бурныя, працяглыя апладысменты).

Бальшавіцкая партыя прывяла працоўных нашай краіны да стварэння свабоднай, магутнай сацыялістычнай дзяржавы, а калі над Радзімай навісла грозная небяспека, падняла савецкі народ на свяшчэнную Айчынную вайну супроць ненавісных нямецкіх захватчыкаў.

Партыя Леніна—Сталіна накіравала да адзінай мэты і арганізавала сілы народа для таго, каб адстаяць заваяванні Вялікай Кастрычніцкай Сацыялістычнай Рэвалюцыі, свабоду і незалежнасць нашай Радзімы.

Партыя Леніна—Сталіна заўсёды выхоўвала народ у духу савецкага патрыятызма, гарачай любві да сваёй Радзімы, бясстрашша ў баю і бязлітаснасці да ворагаў Савецкай дзяржавы. Цяпер партыя бальшавікоў па праву можа сказаць, што яе шматгадовая работа дала свае добрыя вынікі.

Наш народ праявіў у Айчыннай вайне несакрушальнае адзінства. Уся краіна аб'ядналася вакол свайго вялікага, мудрага правадыра. Вялікі саратнік Леніна, прадаўжальнік яго бяссмертнай справы, наш Вярхоўны Галоўнакамандуючы таварыш Сталін вядзе армію і народ да поўнай перамогі, да таржаства нашай правай справы. (Бурныя апладысменты).

Няхай жыве ленінізм, наш верны, выпрабаваны ў баях сцяг, пад якім мы перамагалі і будзем перамагаць! (Апладысменты).

Няхай жыве савецкі народ, народ-герой, народ-воін! (Апладысменты).

Няхай жыве Чырвоная Армія і Ваенна-Марскі Флот! (Апладысменты).

Няхай жыве таварыш Сталін, які вядзе нас да канчатковай перамогі! (Бурная авацыя ўсяго зала. Удзельнікі пасяджэння стоячы спяваюць партыйны гімн „Інтэрнацыянал“).

ПА ВОБЛАСЦІ

Калгасная моладзь рыхтуецца да веснавой сяўбы

Моладзь вызваленых калгасаў Лёзненскага раёна актыўна ўключылася ў баявую падрыхтоўку да веснавой сяўбы. Камсамольцы праводзяць вялікую растлумачальную работу сярод калгаснікаў па пытанню засыпкі насенных фондаў у калгасах.

Сакратар камсамольскай арганізацыі калгаса імені Войкава тав. Марозава агітуе калгаснікаў асабістым прыкладам. Яна першай здала зярно са сваіх зберажэнняў у насенна-страхавы фонд арцелі.

Вялікая работа праведзена камсамольскай арганізацыяй сельгасарцелі „Пражэктар“ (сакратар тав. Казлоўская). У калгасе насенны фонд засыпан на 87 працэнтаў, абагулены коні і за імі наладжан добры дагляд.

Нястомна працуе старшыня калгаса „Чырвоны Мір“, Чарніцкага сельсавета, камсамолка Ніна Шаўчэнка. Калгас заканчвае засыпку насення. Сабран інвентар. Коні поўнасцю забяспечаны кармамі.

А. ШКІР'ЯНАВА.

Зноў вярнуліся да жыцця

Чырвоная Армія вызваліла ўжо ад нямецкіх захватчыкаў звыш сарака населеных пунктаў Сіроцінскага раёна, галоўным чынам тэрыторыю Казьянскага і Мешнявіцкага сельсаветаў.

Вызвалены ад іга нямецкай акупацыі народ з невычарпальнай энергіяй узяўся за аднаўленне сваёй гаспадаркі, разбуранай фашысцкімі варварамі. Ужо адрамантаваны і пушчаны ў эксплаатацыю два млыны, абсталяваны ўласнымі сіламі дзве кузні, у якіх зараз рамантуецца сельскагаспадарчы інвентар. Калгаснікі рыхтуюцца да веснавой сяўбы.

Кіраўніцтвам раёна звернута вялікая ўвага на дабрабыт працоўных. Для хутчэйшага вырашэння жыллёвага пытання арганізаваны будаўнічыя брыгады, якія дапамагаюць у рамонце разбураных і пабудове новых жыллёвых памяшканняў.

Працуе медпункт, цырульня, функцыяніруюць лазні, прапускная здольнасць якіх поўнасцю задавальняе насельніцтва.

З першых-жа дзён пасля вызвалення ад акупацыі былі адкрыты дзве школы, у якіх навучаецца звыш 340 дзяцей.

МАКАРАЎ.

Аднаўленне МТС

Дружна ўзяліся рабочыя і служачыя Трудоўскай МТС за аднаўленчыя работы. Абсталяван прыстасаваны для майстэрні будынак. Адкрыта кузня. Сабрана для рамонта 4 трактары. Працуе рамонтная брыгада.

За кароткі час трактарысты Радчанка і Спірыдонаў адрамантавалі трактар. Кавалі Беляеў І. і Кукушкін Ф. вырабляюць для майстэрні інструменты: ключы, малаткі і зубілы.

З РОЗНЫХ КРАІН

Баі ў Югаславіі

Як паведамляюць з Югаславіі, часці народна-вызваленчай арміі зноў занялі горад Яйцы ў Заходняй Босніі, а таксама руднікі ў раёнах Крэка і Жывініца (Заходняя Боснія). У горадзе Тузла прадаўжаюцца вулічныя баі.

Часці народна-вызваленчай арміі вядуць у Ліку ўпорныя баі з германскімі часцямі і ўсташамі, якія прабуюць прабіцца з Госпіча ў напрамку Сеня і Оточца. У Заходняй Босніі прадаўжаюцца жорсткія баі ў сектары Мрконіч—Град—Гламоч, дзе нямецкай дывізіі ўдалося заняць дарогу, звязваючую гэтыя два гарады. На гэтым участку фронта праціўнік панёс велізарныя страты.

Ва ўсходняй Босніі часці народна-вызваленчай арміі прадаўжаюць весці паспяховыя аперацыі ў сектары Дабой—Тузла—Зворнік.

Бюлетэнь „Форын карэспандэнс“ аб савецка-польскіх адносінах

Н'ю-Ёрк, (ТАСС). Бюлетэнь „Форын карэспандэнс“ піша, што ёсць падставы думаць, што амерыканскі і англійскі ўрады лічаць савецкую прапанову лініі Керзона „дружалюбнай і прыемлімай“. Як думаюць, гэты пункт гледжання будзе ізложан у свой час. Бюлетэнь указвае, што аўтарамі лініі Керзона з'яўляліся дзяржавы, якія стварылі Польшчу пасля першай сусветнай вайны. Польскі ўрад даўно ведаў, што лінія Керзона прадстаўляе сабой базу для прапановы па ўрэгуляванню пытання аб граніцах і ён не можа чакаць ніякага другога лепшага ўрэгулявання ўсходняй граніцы.

Адказны рэдактар
А. КРУШЫНСКІ.